

Utsikter för sjödistrikt 12
Historien sitter på väggarna 20
17 rue Barbet de Jouy 26

K

Kulturvärden utges av Statens fastighetsverk med fyra nummer om året

Postadress Box 2263, 103 16 Stockholm

Gatuadress Packhusgränd 7

Telefon 08-696 70 00

Telefax 08-696 70 01

E-post kulturvarden@sfv.se

www.sfv.se

ISSN 1104-845X

Ansvarig utgivare och redaktör

Hans Landberg

Artikelförfattarna svarar för artiklarnas

innehåll. Endast artiklar signerade SFV

samt s. 3 uttrycker myndighetens åsikt.

Medverkande i detta nummer

Bo Jonsson, Samuel Karlsson,

Kenneth von Kartaschew, Ewa Kewenter,

Hans Landberg, Staffan Nilsson,

Göran Prage, Monica Strandell.

Foto/Illustrationer

Viktor Axelsson 38a; BLR-Fotograferna 40;

Nina Broberg 3, 38b; Mats Edström 33;

Göran Fredriksson 2b, 18, 19;

Sören Hallberg 23b; Sanny Holm 22;

Samuel Karlsson 2d, 20, 21, 24, 25;

Kenneth v Kartaschew 36, 37; KrA 34, 35;

Eva Lenngren 27; Linnémuseet 23c; NM 14, 15;

Olle Norling 23a; Magnus Rietz 2c, 13, 16;

SFV 39; Monica Strandell 2a, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10,

11, 39a; Ralf Turander 26, 28, 29, 30, 31, 32.

Omslag

Skuggspel över fasaden på Linköpings slott.

Foto Monica Strandell.

Produktion Statens fastighetsverk

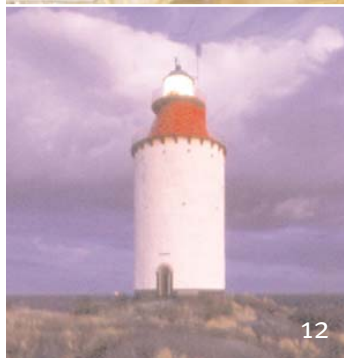
Layout och typografi Marie Glase

Tryckeri Trydells, Laholm

Prenumeration Se sista sidan!

LEDARE: SFV värnar svenska folkets kulturarv	3
Den perfekta förlåtande miljön – Linköpings slott	4
Utsikter för sjödistrikt	12
Styckekranen på Skeppsholmen	18
Historien sitter på väggarna 17 rue Barbet de Jouy	20
Fästet Gråen – Adolph Fredriks ofullbordade	3
Notiser	38
Nu är huset klart	40

SFV värnar svenska folkets kulturarv

Det är Statens fastighetsverks uppgift att bevara, utveckla och förädla det nationella kulturarv som anförtrotts verket. En av de grundläggande utgångspunkterna vid omstruktureringen av den statliga fastighetsförvaltningen och lokalför-sörjningen för drygt tio år sedan var just att de sakansvariga myndigheterna, inklusive universiteten, inte bedömdes kunna försvara fastigheternas värden mot verksamhetens behov. Därför bildades särskilda statliga organisationer med ansvar speciellt för förvaltning av olika delar av det statliga byggnadsbeståndet.

SFV fick ansvar för bland annat sådana fastigheter som tillhör det nationella kulturarvet med många byggnader som är förknippade med den verksamhet för vilka de byggdes en gång i tiden. En självklar utgångspunkt för SFV är givetvis att den verksamhet som där bedrivs inte bara ska kunna finnas där i dag och i morgon utan även under lång tid framöver. Det är då bra att ha i minnet att flertalet av byggnaderna är mer än hundra år gamla. Det torde därmed vara närmast ett axiom att det ställer alldeles särskilt stora krav när det gäller att anpassa dessa byggnader till modern standard och modern teknik. Häri ingår givetvis de antikvariska bedömningar som måste göras och de anpassningar som följer av ökade krav på tillgänglighet och brandsäkerhet för att ta några aktuella exempel.

Det är sålunda fastighetsägarens – SFV:s – uppgift och roll att hävda de värden som är avgörande för att byggnader som ingår i det nationella kulturarvet finns kvar och kan upplevas även i morgon och under lång tid därefter. Det borde emellertid också ligga i den verksamhetsansvariga myndigheten/organisationens intresse att så sker. Som konstaterats är i ett flertal fall byggnaden intimt förknippad med den verksamhet som den också var byggd för. Att exempelvis gå på Operan eller besöka Nationalmuseum är i hög grad att också uppleva det som själva byggnaden har att förmedla. Det är en totalupplevelse som erbjuds besökaren där byggnaden står för en omistlig del.

Det krävs resurser för både verksamhet och fastighet. Den enda intäkten som SFV har för att värna fastighetskapital och kulturvärdena är hyran. Genom den marknadshyresprincip som stadgas kan SFV i ett totalekonomiskt sammanhang planera in periodiska underhåll för de olika fastig-

heterna utan att varje åtgärd vid varje tidpunkt ska ha täckning med den hyra som just belöper sig på respektive fastighet. Med den kostnadshyresprincip som nu gäller för var och en av fem byggnader är situationen en helt annan. Där är varje objekt sin egen ekonomi med en hyra som måste täcka in även periodiskt underhåll. För att det ska fungera måste kontraktstiderna vara betydligt längre än tre år. Då kan en utjämning ske över åren samt en rimlig och jämn hyresnivå etableras. Det är naturligtvis centralt att den sätts så att det inte finns risk för att det ska uppkomma så kallat eftersatt underhåll. Men det är kanske stor risk att hyresgästen får alltför starka incitament att driva saken dithän om det förslag blir verklighet som ändamålskommittén lagt fram om att så kallat eftersatt underhåll ska falla på fastighetsägaren. I själva verket skulle då andra hyresgäster få betala och det vill de väl ändå inte!

Erfarenheterna hittills av den uppgiftsfördelning som beslutades för drygt tio år sedan pekar med önskvärd tydlighet på vikten av att det finns en särskild organisation som har ansvar för att värna fastighetsvärdena och det nationella kulturarvet. Detta är dock bara en nödvändig förutsättning. Därutöver krävs att både SFV som fastighetsförvaltare och berörda statliga hyresgäster respekterar de spelregler som fastställs av riksdag och regering.

BO JONSSON *Generaldirektör*

